

Dokument z posiedzenia

B8-0738/2016

1.6.2016

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia Komisji

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego:
stan rzeczy w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 grudnia
2015 r.

(2016/2747(RSP))

Gerben-Jan Gerbrandy

w imieniu grupy ALDE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego: stan rzeczy w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 grudnia 2015 r. (2016/2747(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych¹,
 - uwzględniając plan działań Komisji dotyczący określenia kryteriów identyfikowania substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego w związku ze stosowaniem rozporządzenia dotyczącego środków ochrony roślin i rozporządzenia w sprawie produktów biobójczych²,
 - uwzględniając wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie T-521/14, w której Szwecja, przy poparciu Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej, Danii, Finlandii, Francji i Niderlandów, wniosła skargę przeciwko Komisji³,
 - uwzględniając art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając art. 265 i 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając pismo z dnia 22 marca 2016 r. skierowane przez przewodniczącego Jean-Claude'a Junckera do przewodniczącego Parlamentu Europejskiego ((2016)1416502),
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 Komisja nie później niż w dniu 13 grudnia 2013 r. miała przyjąć akty delegowane dotyczące ustalenia naukowych kryteriów określania właściwości substancji aktywnych i produktów biobójczych, zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego;
- B. mając na uwadze, że Komisja do tej pory nie przyjęła naukowych kryteriów, co oznacza ponad dwuipółletnie opóźnienie;
- C. mając na uwadze, że Sąd Unii Europejskiej orzekł w wyroku z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie T-521/14, że Komisja naruszyła prawo UE, nie podejmując działań w celu przyjęcia aktów delegowanych dotyczących ustalenia naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego;

¹ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

² http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/docs/2014_env_009_endocrine_disruptors_en.pdf

³ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30d51da24ab07e534c8a920ba78762970884.e34KaxiLc3qMb40Rch0SaxuTa3r0?text=&docid=173067&pageIndex=0&doclang=FR&mode=lst&dir=&occc=first&part=1&cid=717530>

- D. mając na uwadze, że w wyroku tym Sąd uznał, że na Komisji ciążył wyraźny, konkretny i bezwarunkowy obowiązek przyjęcia aktów delegowanych w celu ustalenia wyżej wymienionych naukowych kryteriów nie później niż w dniu 13 grudnia 2013 r.;
- E. mając na uwadze, że Sąd dalej stwierdził, że żaden przepis rozporządzenia (UE) nr 528/2012 nie wymaga przeprowadzenia oceny skutków w odniesieniu do naukowych, opartych na zagrożeniach kryteriów, a nawet jeśli Komisja uznała, że taka ocena jest niezbędna, nie zwalniało to Komisji z dotrzymania terminu określonego w rozporządzeniu (pkt 74 wyroku);
- F. mając na uwadze, że Sąd orzekł ponadto, że specyfikacji kryteriów naukowych można dokonać wyłącznie w sposób obiektywny, na podstawie danych naukowych dotyczących układu hormonalnego i niezależnie od wszelkich innych względów, w szczególności ekonomicznych (pkt 71 wyroku); mając na uwadze, że w ten sposób Sąd wyjaśnił, iż ocena skutków społeczno-ekonomicznych jest nieodpowiednia w przypadku decyzji w kwestiach naukowych;
- G. mając na uwadze, że Sąd dalej orzekł, iż Komisja nie może – w związku z wykonywaniem uprawnień powierzonych jej przez prawodawcę – kwestionować ustalonej przez prawodawcę równowagi regulacyjnej między poprawą rynku wewnętrznego a ochroną zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska (pkt 72 wyroku); mając na uwadze, że w ten sposób Sąd wyjaśnił, iż w ramach oceny skutków związanej z przyjęciem aktu delegowanego Komisja nie powinna oceniać zmian regulacyjnych w przepisach sektorowych;
- H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 266 TFUE w przypadku stwierdzenia, iż zaniechanie przez instytucję działania jest sprzeczne z traktatami, jest ona zobowiązana do podjęcia środków, które zapewnią wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- I. mając na uwadze, że na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego w lutym 2016 r. komisarz ds. zdrowia i bezpieczeństwa żywności Vytenis Andriukaitis zapowiedział, iż Komisja będzie mimo wszystko kontynuować ocenę skutków, uznając ją za „użyteczne, a nawet niezbędne narzędzie kształtowania jej przyszłej decyzji w sprawie kryteriów”;
- J. mając na uwadze, że Komisja ma obowiązek przeprowadzać oceny skutków w odniesieniu do inicjatyw ustawodawczych i nieustawodawczych, w przypadku których spodziewane są znaczące skutki gospodarcze, środowiskowe lub społeczne, aby nakreślić rozwiązania alternatywne, co oznacza, że oceny skutków – po wyjaśnieniu istotnych kwestii naukowych – są cennym narzędziem pomagającym organom regulacyjnym oceniać opcje polityczne;
- K. mając na uwadze, że przewodniczący Komisji Jean-Claude Juncker potwierdził w swoim piśmie z dnia 22 marca 2016 r. skierowanym do przewodniczącego Parlamentu Martina Schulza, iż Komisja – przed podjęciem decyzji dotyczącej naukowych kryteriów – zamierza najpierw zasięgnąć opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej w sprawie oceny skutków;
- L. mając na uwadze, że w związku z tym nie ulega wątpliwości, iż Komisja nie podjęła

jeszcze działań w celu wykonania wyroku Sądu, lecz uparcie dopuszcza się naruszenia prawa UE, jak uznał Sąd, a tym samym narusza również art. 266 TFUE;

- M. mając na uwadze, że jest absolutnie niedopuszczalne, aby Komisja jako strażniczka traktatów sama ich nie przestrzegała;
1. zgadza się z Sądem, że Komisja nie powinna dokonywać oceny skutków społeczno-ekonomicznych w celu określenia kwestii naukowych oraz że Komisja nie jest uprawniona do zmiany równowagi regulacyjnej ustalonej w akcie podstawowym w drodze wykonywania uprawnień powierzonych jej na mocy art. 290 TFUE, co jednak jest jedną z kwestii, jakie Komisja ocenia w ramach przeprowadzanej przez siebie oceny skutków;
 2. potępia Komisję za to, że nie tylko nie dopełniła obowiązku przyjęcia aktów delegowanych na mocy rozporządzenia (UE) nr 528/2012, ale również nie wykonała swoich zobowiązań instytucjonalnych określonych w traktatach, zwłaszcza w art. 266 TFUE;
 3. wzywa Komisję, aby niezwłocznie wywiązała się ze swoich obowiązków przewidzianych w art. 266 TFUE i niezwłocznie przyjęła oparte na zagrożeniach naukowe kryteria określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego;
 4. popiera stosowanie przez Komisję na odpowiednim etapie procesu regulacyjnego ocen skutków jej inicjatyw w celu polepszenia procedury decyzyjnej i procesu stanowienia prawa dzięki ocenie opcji politycznych i ich konsekwencji po rozwiązaniu kwestii naukowych;
 5. uznaje niniejszą rezolucję za oficjalne wezwanie Komisji do działania w rozumieniu art. 265 TFUE;
 6. zastrzega sobie prawo do wniesienia na mocy art. 265 TFUE sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w celu stwierdzenia naruszenia art. 266 TFUE, jeżeli Komisja nie określi swojego stanowiska w ciągu najbliższych dwóch miesięcy;
 7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania projektu niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady i przewodniczącemu Komisji oraz do poinformowania ich o wyniku głosowania na posiedzeniu plenarnym.